

STUDIUL 8

„Acesti foarte neînsemnați frați ai Mei...”

Asa după cum vedem în acest trimestru studiem teme care ne ajută să înțelegem mai bine ca o viață creștină nu constă în a merge odată pe săptămână la biserică ca să te închini lui Dumnezeu. Orele de cult sunt bune, studiul Cuvântului lui Dumnezeu ne ajută să creștem din punct de vedere spiritual, dar dacă totul rămâne doar la nivel de teorie și viața creștină pentru noi este doar un cumul de concepte foarte frumoase, atunci nu înseamnă nimic. Hristos a venit pe acest pământ să transforme viața noastră și viziunea pe care o avem în legătura cu lucrurile spirituale. Nu este vorba doar de religiozitate ci de spiritualitate. Religiozitatea se preocupă în a face lucruri bune în timp ce spiritualitatea este o schimbare completă a mentalității și ne ajută să fim ceea ce suntem în realitate. Din nefericire intrarea păcatului în lume ne-a schimbat și a deformat caracterul lui Dumnezeu în noi așa ca noi avem azi o viziune a Împăratiei lui Dumnezeu foarte omenească și trăim în felul acestei lumi. Domnul Isus a venit să ne schimbe total, să schimbe esența lucrurilor, să ne facă autentici și parte a acestui lucru este să vedem pe frații noștri ca și frați și să nu ne simțim superiori nimanui și să întindem mâna acelui om care are nevoie. Domnul Isus ne-a arătat acest fel de viață de la începutul lucrării Lui. În prima Lui predică Isus vorbește de valorile care se vor găsi în ucenicii Lui: de săracie spirituală, smerenie, dreptate... Rezumatul acestei predici îl găsim în Matei 5:13-16 *Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarasi puterea de a sara? Atunci nu mai este bună la nimic decât să fie lepadată afara și calcată în picioare de oameni. Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. Si oamenii n-aprind lumina ca să-o pună sub obroc, ci o pun în sfesnic, și luminează tuturor celor din casa. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slavească pe Tatăl vostru care este în ceruri.* Care este rostul sării? Să dea gust lumii. Domnul Isus spune că biserica este sarea pământului și dacă noi nu îmbunătățim această lume nu suntem sarea pământului. Aici este spus un mare adevăr: faptele bune pe care trebuie să le facă nu sunt pentru gloria lor, nu sunt ca oamenii să spună că suntem buni. Faptele bune sunt pentru ca oamenii care nu-L cunosc pe Isus să dea glorie Tatălui din cer. Noi suntem lumina într-o lume plină de întuneric unde oamenii nu știu încotro se îndreaptă și pierd valorile spunând raului, bine și binelui, rau. În această lume Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să lumineze în inimile creștinilor dar nu în teorie ci în atitudine și acțiune. Când oamenii vad pe creștini ei trebuie să vadă lumina și consecvența, vad că de mare este Acel Dumnezeu care a putut să schimbe viața acelui om.

Partea a doua. Aici vom vorbi despre cum să „învingem raul prin bine”. Această expresie a apostolului Pavel se găsește în Romani 12:21 *Nu te lasa biruit de rau, ci biruie raul prin bine.* Ce înseamnă acest lucru? Tendința omului este să se contageze de cultura care-l înconjoară. În timpul vieții Domnului Hristos exista o cultură de violență, romanii dominau regiunea și abuzau de oameni, le dădeau ordine nedrepte și oamenii trebuiau să asculte. Era o situație nedreaptă. Mulți oameni bogati împrumutau bani cu dobândă și când cei săraci nu puteau să plătească ei puteau chiar să le ia copiii ca să-i vândă. Oamenii care aveau putere erau mandrii și sfidatori și abuzau de puterea lor. În fața tuturor acestor oameni Isus a spus: *Ati auzit ca s-a zis: "Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte." Dar Eu va spun: sa nu va împotriviți celui ce va face rau. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celalalt. Oricui vrea sa se judece cu tine și sa-ti ia haina, lasa-i și camasa. Dacă te silește cineva sa mergi cu el o mila de loc, mergi cu el doua. Celui ce-ti cere da-i; și nu întoarce spatele celui ce vrea sa se împrumute de la tine. Ati auzit ca s-a zis: "Sa iubesti pe aproapele tau și sa urasti pe vrăjmasul tau." Dar Eu va spun: iubiti pe vrăjmasii vostri, binecuvântati pe cei ce va blestema, faceti bine celor ce va urasc și rugati-va pentru cei ce va asupresc și va prigonesc, (Matei 5: 38-*

44) Aceste sfaturi nu erau logice. Cum sa-i faci bine celui ce-ti face rau? Din punct de vedere omenesc este imposibil. Dar aici sunt mai mult deact niste sfaturi, Domnul Isus descrie viata acelora care vor ajunge sa fie ucenici ai Lui. Nu este ceva ce trebuie sa faci ci este rezultatul transformarii pe care Dumnezeu o face in tine. Tu poti sa cunosti teoria si sa vrei sa implinesti tot ceea ce cere Isus dar nu vei putea. Atunci cand tu traiesti o viata de comuniune cu Hristos si caracterul Sau se vede in viata ta aceste lucruri vor veni de la sine. Tot ceea ce Isus spune este cum accioneaza crestinii in fata nedreptatilor. Acest lucru din punct de vedere omenesc este incorect. Toti suntem contaminati si de multe ori in fata nedreptatilor vietii reactionam ca un om firesc si nu ca un om duhovnicesc. De aceea noi trebuie sa cerem lui Dumnezeu o transformare completa a caracterului si acest lucru se poate intampla numai atunci cand umblam zilnic cu Isus. Ceea ce putina lume stie este ca bunatatea si blandetea dezarmeaza pe cel mai furios om, pe cel mai curajos si mandru. Smerenia il lasa fara argument, il face de rusine si chiar il face sa se gandeasca. De aceea Pavel spune ca cea mai buna arma pentru a invinge raul este binele. Aici intra regula de aur care se gaseste in Matei 7:12 *Tot ce voiti sa va faca voua oamenii, faceti-le si voi la fel; caci in aceasta este cuprinsa Legea si Prorocii.* Viata este ca o oglinda, ceea ce tu faci vei primi inapoi. Asa ca daca vrei un zambet du-te la oglinda si zambeste si oglinda iti va zambi, daca vrei o amenintare, du-te la oglinda si ameninta si oglinda te va ameninta. Daca tu mergi pe strada si saluti pe oameni, ei te vor saluta, daca arati indiferenta, ei vor fi indiferenti, daca tu faci rau, ti se va face rau. Cand tu vei semana dragoste ti se va arata dragoste. Aceasta dragoste nu este rezultatul efortului omenesc deoarece atunci am vorbi de moralitate, ci este rezultatul lucrarii Domnului Hristos si face ca tu sa reactionezi cu smerenie in fata circumstantelor nedrepte din viata ta si sa o faci in mod natural.

Partea a treia. Aici vom vedea parabola samariteanului milos. Luca 10: 25-29 spune: *Un invatator al Legii s-a sculat sa ispitasca pe Isus si I-a zis: "Invatatorul, ce sa fac ca sa mostenesc viata vesnica?" Isus i-a zis: "Ce este scris in Lege? Cum citesti in ea?" El a raspuns: "Sa iubesti pe Domnul Dumnezeuul tau cu toata inima ta, cu tot sufletul tau, cu toata puterea ta si cu tot cugetul tau; si pe aproapele tau ca pe tine insuti." "Bine ai raspuns", i-a zis Isus, "fa asa, si vei avea viata vesnica. Dar el, care voia sa se indreptateasca, a zis lui Isus: "Si cine este aproapele meu?"* In fata acestei intrebari a unui om care dorea sa-L faca sa cada in capcana pe Isus, El spune parabola samariteanului milos. Era un om ranit pe langa care au trecut un preot si un Levit si nu au facut nimic. S-a oprit langa el un samaritean care in ochii iudeilor nu avea nici o valoare, era nedemn pentru mantuire. Isus intreaba cine a indeplinit Legea cu adevarat. Cine este cel care merita viata vesnica? Nu ca viata vesnica ar fi o recompensa pentru faptele bune dar Isus vrea sa faca pe acest om sa gandeasca si sa-si dea seama ca un adevarat crestin reactioneaza pozitiv in fata durerii altor oameni. Omul cazut este gol ca sa nu poata fi identificat si daca este cumva bogat sa fie ajutat pentru o recompensa, omul cazut este inconstient ca sa nu poata fi identificat dupa vorba si discriminat. Ceea ce vrea sa spuna Domnul Isus este ca aproapele tau este cel care are nevoie de tine, nu ai nevoie sa sti numele lui, nici pozitia sociala sau nivelul economic.

Partea a patra. Aici vedem parabola bogatului si a lui Lazar. In aparenta in aceasta parabola este o contrazicere deoarece noi stim ca atunci cand omul moare trupul se duce in pamant si suflarea de viata la Dumnezeu, nu exista suflete care sa pluteasca prin atmosfera. Isus se foloseste de o credinta a oamenilor nu pentru a ne invata care este starea omului in moarte ci pentru a arata ceva: aceasta viata este singura sansa pe care o ai ca sa traiesti in comuniune cu Hristos si sa ai caracterul Lui si ca rezultat vei privi pe aproapele tau ca pe cineva care are nevoie de tine. Aceasta viata este singura ta sansa deoarece dupa aceea nu vei mai putea face nimic nici tu nici rudele tale. Daca noi am sti ca serva Domnului spune ca suntem pe acest pamant de proba si proba este caracterul nostru, nu este ceea ce facem. Faptele noastre sunt rezultatul caracterului nostru transformat de Hristos si aceasta transformare se intampla doar atunci cand tu umbli cu Hristos. Umblarea cu Hristos nu este ceva romantic sau teologic ci ceva practic, real. Trebuie sa studiezi Cuvantul lui Dumnezeu in fiecare zi, sa te rogi mereu si sa aduci o persoana la Hristos. Cand faci aceste trei lucruri umbli cu Dumnezeu si rezultatul acestei umblari este ca te vei asemana cu Isus. Ce facea Isus cu persoanele nevoiase? Le ajuta. Si tu vei face acelasi lucru nu pentru ca este de datoria ta ci pentru ca vine din caracterul tau transformat. Cand tu vezi o persoana saraca si nu iti este mila, cand cineva intinde mana si tu ramai indiferent nu este pentru ca nu iti faci datoria de crestin ci pentru ca nu reflecti caracterul Domnului Isus si asta este un lucru serios si ingrijorator

deoarece caracterul nostru determina destinul nostru.

Ajungem la sfarsitul acestui studiu sa vedem cuvintele Domnului Isus care se gasesc in Matei 25: 31-37 *Cand va veni Fiul omului in slava Sa cu toti sfintii ingeri, va seza pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate inaintea Lui. El ii va desparti pe unii de altii cum desparte pastorul oile de capre; si va pune oile la dreapta, iar caprele la stanga Lui. Atunci Imparatul va zice celor de la dreapta Lui: "Veniti binecuvantatii Tatalui Meu de mosteniti Imparatia care v-a fost pregatita de la intemeierea lumii. Caci am fost flamand, si Mi-ati dat de mancat; Mi-a fost sete, si Mi-ati dat de baut; am fost strain, si M-ati primit; am fost gol, si M-ati imbracat; am fost bolnav, si ati venit sa Ma vedeti; am fost in temnita, si ati venit pe la Mine." Atunci cei neprihaniti li vor raspunde: "Doamne, cand Te-am vazut noi flamand si Ti-am dat sa mananci? Sau fiindu-Ti sete si Ti-am dat de ai baut? Acelasi lucru va spune celor care se pierd dar o va spune in aspectul negativ: voi nu va salvati deoarece nu ati avut grija de Mine, Eu am fost pe pamant gol si flamand si voi ati fost indiferenti. Oamenii vor intreba cand au facut aceste lucruri si Isus le va spune ca atunci cand nu au facut aceste lucruri fratilor Lui mai mici, Lui nu I le-au facut. Voi spune din nou ca acest studiu nu vrea sa ne invete ca mantuirea este prin fapte, doctrina spiritista invata aceste lucruri. Crestinismul iti spune ca trebuie sa umbli cu Hristos si sa reflecti caracterul Lui, dar daca esti un crestin autentic sa ajuti pe cei in nevoie va fi ceva natural pentru tine, nu pentru ca este o datorie crestina ci este rodul a ceea ce Isus a facut in viata ta. Acesta este un aspect in care trebuie sa crestem toti deoarece faptele bune sunt un rezultat natural al transformarii caracterului nostru.*

Dumnezeu sa te binecuvinteze din belsug!

Traducerea si Tehnoredactarea: Maria Badea
www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com